NORAKSTS
Lieta Nr.A42513109
AA43-0677-10/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 14.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Zakrevska,
tiesneses Z.Kupce un V.Zommere,

piedaloties pieteicējas *I.S.* pilnvarotajam pārstāvim *V.S.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pilnvarotajai pārstāvei *S.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta par *I.S.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2008.gada 13.augusta lēmuma Nr.52-11/264/4941 atcelšanu, labvēlīga administratīvā akta izdošanu un morālā kaitējuma atlīdzību Ls 3000 apmērā, sakarā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 12.jūnija spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 3.oktobrī Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA vai atbildētāja) Starptautisko pakalpojumu nodaļā *I.S.* pilnvarotā persona iesniedza iesniegumus valsts sociālo pabalstu piešķiršanai par dēlu *R.S.*

2007.gada 1.jūnijā VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļa pieņēma lēmumu Nr.20469, ar kuru *I.S.* atteikta bērna piedzimšanas pabalsta, ģimenes valsts pabalsta un bērna kopšanas pabalsta piešķiršana par Austrijā dzimušo *R.S.*

2007.gada 7.augustā VSAA Starptautisko pakalpojumu nodaļā tika saņemts *I.S.* iesniegums, kurā viņa lūdz atcelt iepriekš minēto lēmumu un piešķirt viņai valsts sociālos pabalstus - bērna piedzimšanas pabalstu, ģimenes valsts pabalstu un bērna kopšanas pabalstu par dēlu *R.S.*

Ar VSAA 2008.gada 13.augusta lēmumu Nr.52-11/264/4941 (turpmāk – Lēmums) tika atstāts negrozīts VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas 2007.gada 1.jūnija lēmums Nr.20469 „Par valsts sociālo pabalstu atteikšanu", ar kuru *I.S.* ir atteikts piešķirt bērna piedzimšanas

pabalstu, ģimenes valsts pabalstu un bērna kopšanas pabalstu par pieteicējas Austrijā dzimušo bērnu *R.S.*

Lēmums pamatots ar Valsts sociālo pabalstu likuma 3.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, otrās daļas 1.punktu, 4.panta pirmo un trešo daļu, Eiropas Savienības (turpmāk - ES) Padomes Regulas (EEK) Nr.1408/71 „Par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā" (turpmāk - Regula Nr.1408/71) 72.-76.pantu, Padomes Regulas Nr.574/72 „Ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr.1408/71 „Par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā"" (turpmāk - Regula Nr.574/72) 10.pantu, Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 1., 7. un 81.panta otrās daļas 1.punktu un 81.panta piekto daļu un Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 15.novembra spriedumu lietā Nr.A42361506.

[2] 2009.gada 10.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.S.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu, uzdot VSAA izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu un atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Lēmums pamatots ar Valsts sociālo pabalstu likuma 4.panta pirmo daļu, kas nosaka personu loku, kurām ir tiesības saņemt valsts sociālos pabalstus. Pieteicēja uzskata, ka nosacījumu kopums - ,kuriem piešķirts personas kods un kuri pastāvīgi dzīvo Latvijas teritorijā, attiecināmi tikai uz ārvalstniekiem un bezvalstniekiem, nevis uz Latvijas pilsoņiem. Normas mērķis ir noteikt valsts sociālos pabalstus tām personām, kurām ir pastāvīga saikne ar valsti, nevis personām, kuras saņēmušas termiņuzturēšanās atļauju vai uzturas valstī bez uzturēšanās atļaujas. Tiesību normas nepareizas interpretācijas rezultātā noticis būtisks pieteicējas tiesību aizskārums. Turklāt VSAA pirms Lēmuma pieņemšanas bija saņēmusi Austrijas kompetentu iestāžu atbildes, ka Austrija nav uzskatāma par pieteicējas pastāvīgo dzīves vietu un tādēļ pieteicējai nav tiesību saņemt Austrijas ģimenes pabalstus. Ja ir dokumentāli pierādīts, ka Austrijā *I.S.* nav ieguvusi pastāvīgā iedzīvotāja statusu, uzskatāms, ka viņas pastāvīgā dzīvesvieta joprojām ir Latvija.

[2.2] VSAA Lēmumu pamato ar Regulas Nr.1408/71 72.-76.pantu un Regulas Nr.574/72 10.pantu. Ne pieteicēja, ne viņas laulātais nav nodarbināti ne Austrijā, ne arī Latvijā, līdz ar to viņi nav uzskatāmi par darbiniekiem, tāpēc minētās regulas attiecībā uz viņiem nav piemērojamas.

[2.3] VSAA atsauce uz Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 15.novembra spriedumu ir nekorekta, jo tas nevar tikt uzskatīts par spriedumu līdzīgā gadījumā. Minētajā lietā persona, kurai atteikts piešķirt ģimenes valsts pabalstu, faktiski neaudzina savu bērnu, jo bērns dzīvo

Latvijā, bet māte ārvalstīs. Turklāt šajā lietā pabalsts bija piešķirts bērna aizbildnei, kas kopj un audzina bērnu, nevis tika atteikts vispār.

[3] Atbildētāja rakstiskajā paskaidrojumā prasību neatzīst, pamatojot to ar Lēmumā minētajiem argumentiem un papildus norāda, ka neatkarīgi no termina „pastāvīga dzīvesvieta" skaidrojuma, kopš Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā sociālās drošības jomā tiek piemērota Regula Nr.1408/71. Saskaņā ai Regulas Nr.1408/71 13.panta 2.punkta (f) apakšpunktu personai, uz kuru dalībvalsts tiesību akti vairs neattiecas un citas dalībvalsts tiesību akti vēl neattiecas (nav nodarbinātības u.c. iemesli), jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā persona dzīvo. Ja persona iegūst izglītību citā ES dalībvalstī, ir uzskatāms, ka, izglītības iegūšanas periodā, ja tas nav īslaicīgs, persona dzīvo šajā valstī. Saskaņā ar Regulas Nr.1408/71 nosacījumiem šī valsts ir arī atbildīga par pabalstu piešķiršanu. Turklāt VSAA vērš tiesas uzmanību uz to, ka no lietā esošajiem materiāliem redzams, ka pieteicēja nav izmantojusi savas likumīgās tiesības apstrīdēt Austrijas kompetentās iestādes atteikumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 12.jūnija spriedumu pieteikums daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu apmierināts; uzlikts pienākums VSAA mēneša laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt lēmumu par bērna piedzimšanas pabalsta, bērna kopšanas pabalsta un ģimenes valsts pabalsta piešķiršanu *I.S.* par bērnu *R.S.*; pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzību Ls 3000 apmērā atstāts bez izskatīšanas.

Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[4.1.1] 2005.gada 16.oktobrī *I.S.* un *V.S.* Austrijas Republikā piedzimis dēls *R.S.*, kas apliecināts Austrijas Republikas Klosterneuburgas pilsētas Civilstāvokļa aktu reģistrācijas iestādes izrakstā no dzimšanas reģistrācijas akta Nr.624/2005 *(lietas 40.-42.lapa)*.

[4.1.2] 2006.gada 3.oktobrī *I.S.* pilnvarotā persona VSAA Starptautisko pakalpojumu nodaļā iesniedza iesniegumus valsts sociālo pabalstu piešķiršanai par dēlu *R.S. (lietas 35.-37.lapa)*.

[4.1.3] 2007.gada 1.jūnijā VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļa pieņēma lēmumu Nr.20469, ar kuru *I.S.* atteikta bērna piedzimšanas pabalsta, ģimenes valsts pabalsta un bērna kopšanas pabalsta piešķiršana par dzimušo dēlu *R.S. (lietas 8.-10.lapa)*.

[4.1.4] 2007.gada 7.augustā *I.S.* VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas lēmumu Nr.20469 apstrīdēja *(lietas 49.lapa)*.

[4.1.5] 2007.gada 17.oktobrī VSAA no Austrijas kompetentās iestādes saņēmusi apliecinājumu, kurā norādīts, ka *I.S.* bērnam *R.S.* nav

tiesību saņemt Austrijā ģimenes pabalstu, jo mācību laikā dzīvojot federālajā zemē, saikne ar Austriju pastāv tikai uz laiku *(lietas 53.lapa).*

[4.1.6] 2008.gada 13.augustā VSAA pieņēma lēmumu Nr.51-11/264/4941 *(lietas 11.-15.lapa)*, ar kuru atstāja negrozītu VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas 2007.gada 1.jūnija lēmumu Nr.20469.

[4.2] Ar Lēmumu atteikts piešķirt pieteicējai bērna piedzimšanas pabalstu, bērna kopšanas pabalstu un ģimenes valsts pabalstu par pieteicējas Austrijā dzimušo bērnu *R.S.* Pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu un tā vietā izdot labvēlīgu administratīvo aktu.

Atteikums ir negatīvs administratīvs akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī, un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2007.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-34/2007*).

No minētā izriet, ka atteikumu kā negatīvu aktu nav iespējams atcelt, bet jāvērtē, vai iespējama labvēlīga administratīvā akta izdošana. Tādējādi tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā pieteicējai ir tiesības prasīt sev labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[4.3] Saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likuma 4.panta pirmo daļu tiesības uz valsts sociālajiem pabalstiem ir Latvijas pilsoņiem, nepilsoņiem, ārvalstniekiem un bezvalstniekiem, kuriem piešķirts personas kods un kuri pastāvīgi dzīvo Latvijas teritorijā.

Atbilstoši šī panta trešajai daļai tiesības uz bērna piedzimšanas pabalstu, bērna kopšanas pabalstu, (..) ģimenes valsts pabalstu (..) ir visām šā panta pirmajā daļā minētajām personām, ja to bērniem (..) ir piešķirts personas kods.

No minētā izriet, lai rastos tiesība uz valsts sociālajiem pabalstiem, jāizpildās šādiem priekšnoteikumiem: 1) personai ir Latvijā piešķirts personas kods; 2) persona pastāvīgi dzīvo Latvijā; 3) pieprasot bērna piedzimšanas pabalstu, bērna kopšanas pabalstu, ģimenes valsts pabalstu, bērnam jābūt reģistrētam personas kodam.

Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicēja ir Latvijas pilsone, viņai ir piešķirts personas kods, viņas dzīvesvieta deklarēta Latvijā un viņas Austrijā dzimušajam bērnam *R.S.* ir piešķirts personas kods.

Pieteicējai ir atteikts piešķirt valsts sociālos pabalstu, jo pieteicēja pastāvīgi nedzīvo Latvijā.

Līdz ar to tiesai ir jāvērtē vai atbildētāja ir pamatoti atteikusi piešķirt valsts sociālos pabalstus.

[4.4] Atbildētāja uzskata, ka pieteicēja, kaut arī ir deklarēta Latvijā, */adrese/*, pastāvīgi nedzīvo Latvijā, jo viņa studē Austrijā, tātad pastāvīgi dzīvo Austrijā.

Tiesa nepiekrīt šādam argumentam turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.4.1] Valsts sociālo pabalstu likuma 4.panta pirmā daļa, 6.panta pirmā daļa, 7.panta pirmā daļa un 8.panta pirmā daļa noteic to personu loku, kurām ir tiesības uz bērna piedzimšanas, bērna kopšanas un ģimenes valsts pabalstu. Viens no nosacījumiem, lai saņemtu šos pabalstus ir personas pastāvīgā dzīvošana Latvijā.

Ikviena pamattiesību ierobežojuma pamatā ir jābūt apstākļiem un argumentiem, kādēļ tas vajadzīgs, proti, ierobežojums tiek noteikts svarīgu interešu - leģitīma mērķa - labad. Valsts sociālo pabalstu likuma 4.panta pirmās daļas tiesību normā noteiktā prasība tika vērsta uz to, lai ierobežotu valsts sociālo pabalstu piešķiršanu personām, kas nav saistītas ar valsti. Vadoties tieši no šā principa, valsts ir vēlējusies sociālās tiesības saistīt ar konkrētās personas, proti, bērna vecāku dzīvesvietu valstī.

[4.4.2] Saskaņā ar Eiropas Padomes Ministru Komitejas rekomendācijām un Eiropas Savienības tiesību aktiem attiecībā uz pastāvīgo uzturēšanos uzskatāms, ka persona zaudē pastāvīgā iedzīvotāja statusu vienā valstī tikai tajā brīdī, kad citā valstī to iegūst. Tas kalpo tiesiskās noteiktības mērķiem.

ES migrācijas jomā pastāvošajā tiesiskajā regulējumā vispārīgi atzīts, ka uzturēšanās kādā valstī studiju nolūkos neatbilst pastāvīgas uzturēšanās kritērijiem. Šī atziņa nostiprināta arī Latvijas tiesību aktos, proti, Imigrācijas likuma 23.panta pirmās daļas 10.punktā noteikts, ka termiņuzturēšanās atļauju ārzemniekam ir tiesības pieprasīt uz Latvijas Republikā akreditētas izglītības iestādes audzēkņa vai pilna laika studenta mācību laiku, savukārt atbilstoši šī likuma 24.panta pirmās daļas 7.punktam un panta trešajai daļai pastāvīgās uzturēšanās atļauju ir tiesības pieprasīt ārzemniekam, kurš nepārtraukti uzturējies Latvijas Republikā ar termiņuzturēšanās atļauju vismaz piecus gadus, bet šis nosacījums neattiecas uz ārzemnieku, kurš termiņuzturēšanās atļauju saņēmis uz mācību laiku.

No iepriekš minētā izriet, ka persona, kura ieradusies Latvijā uz mācību laiku un ilgstoši te uzturas, nevar pretendēt uz valsts sociālo pabalstu piešķiršanu saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likumu. Attiecīgi arī Latvijas pilsonis, kas uz mācību laiku atrodas kādā no ES valstīm, nevar pretendēt uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar tās valsts likumiem, jo šajā valstī viņš atrodas uz terminētu laiku, neiegūstot pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

[4.4.3] Atbildētājas atsaukšanās uz Regulu Nr.1408/71 nav pamatota, jo šīs regulas 2.pants nosaka, ka tā attiecas uz darba ņēmējiem, uz kuriem ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi, vai kuri ir bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā dalībvalstī, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādnieku

zaudējušām personām. Tātad Regulu Nr.1408/71 var piemērot uz darba ņēmēju, kas dzīvo kādā dalībvalstī. Taču konkrētajā gadījumā ne pieteicēja, ne arī pieteicējas vīrs nav darba ņēmēji, kas pastāvīgi dzīvo Austrijā, bet ir studenti, kas uzturas Austrijā uz studiju laiku.

[4.4.4] Tā kā pieteicēja nevienā citā valstī nav ieguvusi pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ko apliecina Austrijas kompetentās iestādes apstiprinājums *(lietas 44. un 53.lapa),* secināms, ka vienīgā pieteicējas pastāvīgā dzīvesvieta ir atzīstama Latvijas teritorija.

Līdz ar to atbildētājas arguments, ka pieteicēja pastāvīgi dzīvo Austrijā, nav pamatots, jo Austrijā pieteicēja dzīvo terminēti uz studiju laiku un lietā nav gūti pierādījumi tam, ka pieteicējas ģimenes nākotnes plāni ir saistīti ar dzīvi Austrijā.

[4.5] Bez tam tiesa norāda, ka saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likumu ģimenes valsts pabalstu piešķir personai, kura audzina bērnu (6.panta pirmā daļa), bērna kopšanas pabalstu piešķir personai, kura kopj bērnu (7.panta pirmā daļa) un bērna piedzimšanas pabalstu bērna piedzimšanas gadījumā piešķir vienam no bērna vecākiem (8.panta pirmās daļas 1.punkts). Tātad ierobežojums saņemt šos pabalstus ir attiecināms arī uz bērnu un viņa interesēm.

Gan ANO Konvencijas 3.panta pirmā daļa, gan Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmā daļa noteic bērna interešu prioritāti. Šis princips paredz, ka visās darbībās un lēmumos, kas skar bērnu, uzmanība pirmām kārtām jāveltī viņa interešu iespējami labākai nodrošināšanai. Šis ir viens no galvenajiem Konvencijas principiem, kas nosaka visu bērna tiesību un brīvību interpretāciju.

Jebkurš lēmums, kas attiecas uz bērnu, jāpieņem tādā veidā, lai, cik vien tas iespējams, tiktu ievērotas bērna intereses un nodrošinātas viņa tiesības. Tās tiek skartas ne tikai tad, kad lēmums jāpieņem tieši attiecībā uz bērnu, bet arī tad, kad lēmums var būt tikai attiecināms uz bērnu vai var netieši skart bērnu. Arī tad, ja bērns nav lēmuma objekts, minētais prioritātes princips ir jāievēro, ja vien šis lēmums bērnu var skart. Jebkuras citas prioritātes atzīšana bez nopietna iemesla un attaisnojuma nav pieļaujama *(Satversmes tiesas 2005.gada 22.decembra spriedums lietā Nr.2005-19-01).*

[4.6] Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicējai ir tiesības prasīt sev labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Līdz ar to tiesai ir pamats uzlikt par pienākumu atbildētājai piešķirt pieteicējai bērna piedzimšanas pabalstu, bērna kopšanas pabalstu un ģimenes valsts pabalstu par pieteicējas dzimušo bērnu *R.S.*

Pieteicēja lūdz arī atlīdzināt viņai morālo kaitējumu 3000 latu apmērā.

Tā kā VSAA Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas 2007.gada 1.jūnija lēmuma Nr.20469 apstrīdēšanas stadijā pieteicēja iestādē nav lūgusi atlīdzināt morālo kaitējumu tiesa konstatē, ka pieteicēja prasījumam par

morālā kaitējuma atlīdzību, kas nodarīti ar pārsūdzēto Lēmumu, nav ievērojusi likumā paredzēto ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Saskaņā ar APL 278.panta pirmo punktu, tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzību ir atstājams bez izskatīšanas.

[5] 2009.gada 6.jūlijā saņemta VSAA apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 12.jūnija spriedumu daļā, ar kuru apmierināts pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, un VSAA uzlikts pienākums mēneša laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt lēmumu par bērna piedzimšanas pabalsta, bērna kopšanas pabalsta un ģimenes valsts pabalsta piešķiršanu pieteicējai par bērnu *R.S.*

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir tiesības prasīt Austrijā, bet pieteicēja šīs tiesības nav izmatojusi. Tas, ka pieteicēja vēlas saņemt pabalstus Latvijā, nevar būt par pamatu pabalstu piešķiršanai Latvijā, jo tiesiskie un faktiskie apstākļi norāda uz to, ka pieteicējai šādu tiesību uz minētajiem pabalstiem Latvijā nav.

[5.2] Pirmās instances tiesa nav vērtējusi Labklājības ministrijas viedokli jautājumā par atsevišķu Valsts sociālo pabalstu likuma normu interpretāciju.

Neatkarīgi no termina „pastāvīga dzīvesvieta" skaidrojuma, kopš Latvija iestājusies ES sociālās drošības jomā tiek piemērota Regula Nr.1408/71, saskaņā ar šīs Regulas Nr.1408/71 13.panta 2.punkta (f) apakšpunktu personai, uz kuru dalībvalsts tiesību akti vairs neattiecas un citas dalībvalsts tiesību akti vēl neattiecas, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā persona dzīvo. Ja persona iegūst izglītību citā ES dalībvalstī ir uzskatāms, ka, izglītības iegūšanas periodā, ja tas nav īslaicīgs, persona dzīvo šajā valstī. Saskaņā ar Regulas Nr.1408/71 nosacījumiem šī valsts ir atbildīga par pabalstu piešķiršanu.

Tā kā pieteicēja patstāvīgi Latvijā nedzīvo (uz pakalpojuma pieprasīšanas brīdi) un ņemot vērā iepriekšminēto, VSAA Lēmums ir tiesisks un pamatots, un nav pamata izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, un VSAA lūdz tiesu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu.

[6] 2009.gada 31.jūlijā saņemti pieteicējas pilnvarotā pārstāvja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājas apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu.

Pieteicēja norāda, ka Austrijas kompetentā iestāde sniegusi viedokli, ka pieteicēja un viņas vīrs un bērns nav Austrijas pastāvīgie iedzīvotāji, kam

pienākas attiecīgie sociālie pabalsti. Pieteicēja nevienā citā valstī nav ieguvusi pastāvīgā iedzīvotāja statusu, un vienīgā pieteicējas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvija (šādu viedokli izteicis Tiesībsargs 2008.gada 7.novembra vēstulē Nr.68/1185, ko atbildētāja nav ņēmusi vērā).

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina, sniedza iepriekš minētajam atbilstošus paskaidrojumus.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja un pieteikumu neatzina, sniedza iepriekš minētajam atbilstošus paskaidrojumus.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[9] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ka gadījumā, kad tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, izskatot lietu, pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un sniegusi izvērsti motivētu šo apstākļu juridisko novērtējumu, atzīstot, ka atbildētājs nav pareizi konkrētās lietas sakarā piemērojis jēdzienu pastāvīgā dzīvesvieta.

Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumā ietverto argumentāciju, apgabaltiesa atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai argumentācijai un to neatkārto.

[10] Tāpat arī apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata vērsties Eiropas Kopienu Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par tiesību normu interpretāciju saistībā ar Regulas 1408/71 13.panta 2.punkta f apakšpunktu, jo atbilstoši Eiropas Kopienas Dibināšanas līguma 234.pantam dalībvalstu tiesas vēršas Eiropas Kopienu Tiesā tad, ja skaidrojums tai ir vajadzīgs attiecīgās lietas izspriešanai un skaidrojuma vajadzību vērtē pati dalībvalsts tiesa.

Izskatāmajā gadījumā ne pieteicēja, ne viņas dzīvesbiedrs nav nodarbināti Austrijā, līdz ar to viņi nav atzīstami par personām, kuri Austrijā ir apdrošināti saskaņā ar darbiniekiem paredzētām sociālā nodrošinājuma sistēmām.

[11] Atbildētāja apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus Administratīvā apgabaltiesa noraida kā nepamatotus, jo no atbildētāja

apelācijas sūdzības secināms, ka atbildētājs pamatā iebilst pret pirmās instances tiesas spriedumā veikto lietas faktisko apstākļu juridisko novērtējumu, proti, ka konkrētajos apstākļos pieteicēja strīdus laika periodā atzīstama par personu, kas pastāvīgi dzīvo Latvijā, lai izrietoši secinātu, ka viņa atbilst personu lokam, kam ir tiesības uz sociālajiem pabalstiem saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likuma 4.panta pirmo daļu.

Minētais ir izvērtēts pirmās instances tiesā, un, kā atzina Administratīvā apgabaltiesa iepriekš, pirmās instances tiesas spriedums ir pareizs un pietiekams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

apmierināt *I.S.* pieteikumu.

Uzlikt Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai pienākumu mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt lēmumu par bērna piedzimšanas pabalsta, bērna kopšanas pabalsta un ģimenes valsts pabalsta piešķiršanu *I.S.* par bērnu *R.S.*

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt pieteicējai *I.S.* valsts nodevu 10 (desmit) latu apmērā.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Zakrevska

Tiesneses *(paraksts)* Z.Kupce

(paraksts) V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Zakrevska
Rīgā, 2010.gada 14.maijā